ePublishing

ΕΘΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ
NATIONAL DOCUMENTATION CENTRE

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 30, No 3 (1979)

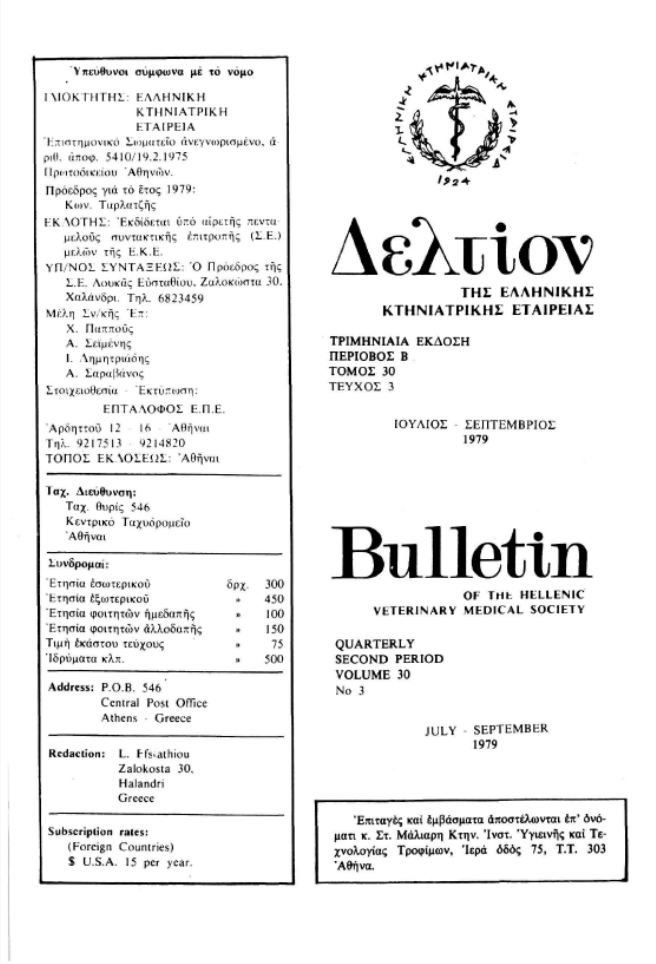

Υπεύθυνοι σύμφωνα με τό νόμο

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
Ἐπιστημονικό Σωματεῖο ἀνεγνωρισμένο, ἀριθ. ἀποφ. 5410/19.2.1975 Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.
Πρόεδρος γιά τό ἔτος 1979: Κων. Τιρλετζῆς
ΕΚΔΟΤΗΣ: Ἐκδίδεται ὑπό αἱρετῆς πενταμελοῦς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς (Σ.Ε.) μελῶν τῆς Ε.Κ.Ε.
ΥΠ/ΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Ὁ Πρόεδρος τῆς Σ.Ε. Λουκᾶς Εὐσταθίου, Ζαλοκώστα 30, Χαλάνδρι. Τηλ. 6823459
Μέλη Συν/κῆς Ἐπ:
Χ. Παππούς
Α. Σεμένης
Ι. Δημητριάδης
Α. Σαραβάνος
Στοιχειοθεσία - Ἐκτύπωση: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Ε.Π.Ε.
Ἀρδηττοῦ 12 - 16 Ἀθῆναι
Τηλ. 9217513 - 9214820
ΤΟΠΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: Ἀθῆναι

Ταχ. Διεύθυνση:
Ταχ. θυρίς 546
Κεντρικό Ταχυδρομεῖο
Ἀθῆναι

Συνδρομαί:

Ἐτησία ἐσωτερικοῦ	δρχ.	300
Ἐτησία ἐξωτερικοῦ	»	450
Ἐτησία φοιτητῶν ἡμεδαπῆς	»	100
Ἐτησία φοιτητῶν ἀλλοδαπῆς	»	150
Τιμή ἑκάστου τεύχους	»	75
Ἱδρύματα κλπ.	»	500

Address: P.O.B. 546
Central Post Office
Athens - Greece

Redaction: L. Ffs\athiou
Zalokosta 30,
Halandri
Greece

Subscription rates:
(Foreign Countries)
$ U.S.A. 15 per year.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ 1924

Δελτίον
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΠΕΡΙΟΒΟΣ Β
ΤΟΜΟΣ 30
ΤΕΥΧΟΣ 3

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
1979

Bulletin
OF THE HELLENIC VETERINARY MEDICAL SOCIETY

QUARTERLY
SECOND PERIOD
VOLUME 30
No 3

JULY - SEPTEMBER
1979

Ἐπιταγές καί ἐμβάσματα ἀποστέλλονται ἐπ' ὀνόματι κ. Στ. Μάλιαρη Κτην. Ἰνστ. Ὑγιεινῆς καί Τεχνολογίας Τροφίμων, Ἱερά ὁδός 75, Τ.Τ. 303 Ἀθήνα.

Enzootic bovine leucosis in dairy cows in Greece

Ι. Α. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Κ. ΣΕΪΤΑΡΙΔΗΣ

doi: 10.12681/jhvms.21402

Copyright © 2019, Ι. Α. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Κ. ΣΕΪΤΑΡΙΔΗΣ

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0.

To cite this article:

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ Ι. Α., & ΣΕΪΤΑΡΙΔΗΣ Κ. (2019). Enzootic bovine leucosis in dairy cows in Greece. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, *30*(3), 177–183. https://doi.org/10.12681/jhvms.21402

https://epublishing.ekt.gr | **e-Publisher:** EKT | **Downloaded at:** 28/02/2026 08:46:03

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΛΛ. ΚΤΗΝ. ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ, 1979, Τ. 30. τ. 3

ΕΝΖΩΟΤΙΚΗ ΛΕΥΚΩΣΗ ΤΩΝ ΒΟΟΕΙΔΩΝ ΣΕ ΑΓΕΛΑΔΕΣ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ὑπὸ

Ι.Α. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ* καὶ Κ. ΣΕΪΤΑΡΙΔΗ**

ENZOOTIC BOVINE LEUCOSIS IN DAIRY COWS IN GREECE

By

J. DIMITRIADIS and C. SEITARIDIS

SUMMARY

658 sera from dairy cows belonging to 43 herds with imported or non imported animals of above two years old, were examined by using the Ouchterlony' s immunodiffusion method. Fifteen sera (2,2%) from animals of two herds (4,6%) had specific antibodies (precipitins) against the Enzootic Bovine Leucosis.

No one among 419 sera from cattle of herds with non imported animals was found positive to Enzootic Bovine Leucosis while 15 out of 239 sera from cattle of 7 herds with imported or born from imported animals were found positive to this disease that is 6,3% of sera and 28,5% of herds.

The antigen, the positive reference serum and the agar gel used were kindly supplied by Behringwerke A.G. to which we express our gratituude.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἡ Ἐνζωοτικὴ Λεύκωση τῶν Βοοειδῶν (Ε.Λ.Β.), ποὺ ὀφείλεται σὲ ἕναν ὀγκογόνο ἰὸ (Oncorna RNA - Virus Type C) (5, 12, 14, 16, 26, 29) ἀποτελεῖ σήμερα ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ μεγάλα οἰκονομικὰ καὶ δύσκολα προβλήματα τῆς κτηνοτροφίας (2, 4, 10, 17, 25). Μόνον στὴ Κάτω Σαξωνία τῆς Δ. Γερμανίας οἱ ζημιὲς ποὺ προξένησε ἡ Ε.Λ.Β. ξεπέρασαν, μέσα σὲ μιὰ 10-ετία, τὰ 13 δισεκατομμύρια δρχ. (18).

Τὸ Διεθνὲς Γραφεῖο ἐπιζωοτιῶν στὸ Παρίσι, ἐκτιμώντας τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου, ποὺ ἀπηλεῖ τὴν Κτηνοτροφία, δίνει μεγάλη σημασία στὴν ἔρευνα καὶ τὴν καταπολέμηση τῆς νόσου (28).

Ἡ νόσος διαπιστώθηκε ἤδη σὲ πολλὲς χῶρες. Στὴ χώρα μας διαπιστώθηκαν, μὲ βάση τὰ ἀνατομοπαθολογικὰ καὶ αἱματολογικὰ εὑρήματα, τὸ 1969 δύο περιπτώσεις Ε.Λ.Β. σὲ ἀγελάδες (3).

Πρόσφατα ἔγινε αἱματολογικὴ ἐπιζωοτολογικὴ ἔρευνα τῆς νόσου σὲ 372 ἀγελάδες. Σὲ μιὰ ἀπ' αὐτές, σὲ μιὰ μόνον αἱματολογικὴ ἐξέταση, βρέθηκε αὐξημένος ἀριθμὸς λεμφοκυττάρων καὶ

* Κτηνιατρικὸ Ἰνστιτοῦτο Ἀφθώδους Πυρετοῦ, Ἁγία Παρασκευὴ Ἀττικῆς.

** Κέντρο Τεχν. Σπερματεγχ. καὶ Νοσ. Ἀναπαραγωγῆς Ἀθηνῶν.

ἡ περίπτωση αὐτὴ θεωρήθηκε ὡς ὕποπτη λεμφατικῆς λευκώσεως, ἐπειδὴ δὲν ἔγιναν, ὅπως προβλέπεται στὶς περιπτώσεις αὐτές, ἐπανειλημμένες αἱματολογικὲς ἐξετάσεις (20).

Ὅπως ἐπισημαίνουμε καὶ ἀλλοῦ (6α), στὴ χώρα μας, ὅπου ἕνας σημαντικὸς ἀριθμὸς ζώων ἀναπαραγωγῆς ἔχει εἰσαχθεῖ, κατὰ τὴν τελευταία 10-ετία, ἀπὸ χῶρες ὅπου ἐνδημεῖ ἡ νόσος, εἶναι ἐπιβεβλημένη καὶ σκόπιμη μιὰ ἐκτεταμένη ἔρευνα τῆς νόσου, ἰδιαίτερα σὲ ζῶα ποὺ ἔχουν εἰσαχθεῖ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό.

Στὰ πλαίσια τῶν σκέψεων αὐτῶν γίνεται ἡ παρούσα ἐπιζωοτολογικὴ ὀρολογικὴ ἔρευνα. Ὡς μέθοδος ἐργασίας προτιμήθηκε ἡ ἀνοσοδιάχυση κατὰ Oucheterlony (19), ποὺ ἔχει ἀποδειχθεῖ σὰν ἡ πιὸ φθηνή, εὔκολη καὶ πρακτικὴ μέθοδος καὶ ἐφαρμόζεται εὐρύτατα στὴ διάγνωση καὶ ἐπιζωοτολογικὴ ἔρευνα τῆς νόσου (1, 5, 7, 11, 13, 15, 22, 23, 27).

ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ

Ἀντιγόνο Ε.Λ.Β. γιὰ ἀνοσοδιάχυση (τῆς Behringwerke).

Βάσει τῶν στοιχείων τῆς Behringwerke, τὸ ἀντιγόνο παράχθηκε ἀπὸ τὸ ὑποκείμενο κυτταροκαλλιεργειῶν, ποὺ μολύνθηκαν μὲ τὸν ἰὸ τῆς Ε.Λ.Β., συμπυκνώθηκε καὶ διασπάστηκε. Τὸ ἀντιγόνο, ποὺ βρίσκονταν σὲ λυόφιλο κατάσταση, διαλύθηκε μὲ 5 κυβ. ἑκατ. ἀποστειρωμένο ἀπεσταγμένο νερό.

Ὀρὸς θετικὸς Ε.Λ.Β. γιὰ ἀνοσοδιάχυση (τῆς Behringwerke).

Παράχθηκε ἀπὸ ἀγελάδες ποὺ μολύνθηκαν μὲ τὸν ἰὸ τῆς Ε.Λ.Β. Ὁ ὀρός, σὲ λυόφιλο κατάσταση, διαλύθηκε μὲ 14 κυβ./ἑκατ. ἀποστειρωμένο ἀπεσταγμένο νερό.

Μεῖγμα πηκτῆς ἄγαρ γιὰ ἀνοσοδιάχυση τῆς Ε.Λ.Β. (τῆς Behringwerke).

Βάσει συνταγῆς τῆς Ἑταιρείας τὸ μεῖγμα διαλύθηκε πρῶτα σὲ 100 κυβ. ἑκατ. ἀπεστ. νερό, προστέθηκαν σ' αὐτὸ 31 κυβ. ἑκατ. 1 N HCL καὶ συμπληρώθηκε στὰ 650 κυβ. ἑκατ. μὲ ἀπεσταγμένο νερό. Ἡ ὀξύτητα τοῦ διαλύματος αὐτοῦ ρυθμίστηκε στὸ PH 7,2 μὲ 1 N NaOH. Στὴ συνέχεια τοποθετήθηκε τὸ διάλυμα τοῦ μείγματος σὲ ὑδατόλουτρο θερμοκρασίας βρασμοῦ γιὰ 15' μὲ συχνὴ ἀνάδευση. Μετὰ τοποθετήθηκε ἡ φιάλη μὲ τὸ μεῖγμα αὐτὸ σὲ ὑδατόλουτρο 70° C καὶ ἀπ' ἐκεῖ μεταγγίστηκαν 18 κυβ. ἑκατ. σὲ πλαστικὰ τρυβλία διαμέτρου 8,5 ἑκατ., σὲ ὁριζόντια θέση.

Γιὰ τὸ σφράγισμα τῆς πηκτῆς στὰ τρυβλία χρησιμοποιήθηκε κυλινδρικὸς κόπτης (ἰδίας κατασκευῆς) μὲ διαστάσεις παρόμοιες μὲ αὐτὸν τῆς Bahringwerke, ἤτοι διάμετρος σφραγίδος 22 χιλιόστα, διάμετρος τῶν 6 περιφεριακῶν βυθισμάτων 6 χιλιοστὰ καὶ 4 χιλιοστὰ τοῦ κεντρικοῦ βυθίσματος.

Ὀροὶ βοοειδῶν: Ἐξετάσθηκαν συνολικὰ 631 ὀροὶ ἀγελάδων καὶ 27 ὀροὶ ταύρων, ἡλικίας ἄνω τῶν δύο ἐτῶν. Οἱ ὀροὶ ἀγελάδων προέρχονταν ἀπὸ ἐκτροφὲς τῆς περιοχῆς Ἀττικῆς καθὼς καὶ ἀπὸ ἐκτροφὲς τῶν περιοχῶν Χαλκίδος, Θηβῶν, Λεβαδειᾶς, Λαμίας καὶ Πατρῶν. Οἱ ὀροὶ εἶχαν ληφθεῖ τὸ 1977 καὶ πρωτοχρησιμοποιήθηκαν γιὰ ἐπιζωοτολογικὴ ἔρευνα τῆς I BR/IPV. Μετὰ τὴν ἐξέταση γιὰ IBR/IPV συντηρήθηκαν σὲ -20° C. Προτοῦ ἐξετασθοῦν οἱ ὀροὶ ἀνδρανοποιήθηκαν 30'/56° C καὶ προστέθηκε σ' αὐτὰ μεῖγμα ἀντιβιοτικῶν (6,21).

Οἱ ὀροὶ ταύρων εἶχαν ληφθεῖ, μέσα στὸ 1979, ἀπὸ τοὺς ταύρους τοῦ Κέν-

τρου Τεχνητῆς Σπερματεγχύσεως καὶ Νοσημάτων Ἀναπαραγωγῆς Ἀθηνῶν.

Ἀπὸ τοὺς 658 ὀροὺς ποὺ ἐξετάσθηκαν οἱ 419 ἦταν ἀπὸ ζῶα προελεύσεως ἐσωτερικοῦ καὶ οἱ 239 ἀπὸ ζῶα προελεύσεως ἐξωτερικοῦ (πίνακας 1).

Ἀνοσοδιάχυση (κατὰ Ouchterlony):

Οἱ ὀροὶ βοοειδῶν χρησιμοποιήθηκαν ἀδιάλυτοι. Ἀμέσως μετὰ τὴν προσθήκη 70 μl τῶν ὑπὸ ἐξέταση ὀρῶν στὰ βυθίσματα Νο 2, 3, 5, 6, ἐπακολούθησε ἡ προσθήκη 70μl ἀπὸ τὸν θετικὸ ὀρὸ στὰ βυθίσματα Νο 1, 4 καὶ 40 μl ἀπὸ ἀντιγόνο στὸ κεντρικὸ βύθισμα. Τὰ τρυβλία ἐπωάστηκαν σὲ θερμοκρασία περιβάλλοντος μέσα σὲ ὑγρὸ κλίβανο καὶ ἡ ἀνάγνωση ἔγινε πάνω ἀπὸ φωτεινὴ ἀκτίνα μετὰ ἀπὸ 24 καὶ 72—96 ὧρες.

Ἡ ἀξιοποίηση τῶν ἀποτελεσμάτων ἔγινε βάσει τῆς εἰκόνος Νο 1 (8,9) ἤτοι:

Οἱ γραμμὲς ἰζηματινῶν, ποὺ παρατηροῦνται μεταξὺ ἀντιγόνου καὶ ὀρῶν συγκρίνονται μὲ ἐκεῖνες τῶν θετικῶν ὀρῶν μαρτύρων. Ὅπως φαίνεται στὴν εἰκ. Νο 1, ὁ μάρτυρας ὀρὸς ποὺ βρίσκεται στὰ βυθίσματα 1 καὶ 4, δίνει μιὰ εἰδικὴ γραμμὴ ἰζηματίνης μὲ τὸ ὁμόλογο ἀντιγόνο του (βύθισμα 7). Ὁ πρὸς ἐξέτασιν ὀρὸς στὸ βύθισμα 2, ποὺ δίνει μία γραμμὴ ἰζηματίνης, ποὺ εἶναι γω-

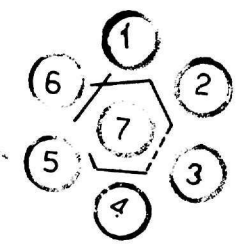

Εἰκὼν 1

Σχῆμα πιθανῶν γραμμῶν στὴν ἀνοσοδιάχυση τῆς Ε.Λ.Β.
Βύθισμα 1,4: ὀρὸς θετικὸς Ε.Λ.Β. (μάρτυρες)
2: ὀρὸς βοὸς θετικὸς Ε.Λ.Β.
3,5: ἐρωτηματικὰ θετικὸς ὀρὸς βοὸς Ε.Λ.Β.
6: μὴ εἰδικὴ ἀντίδραση
7: Ἀντιγόνο Ε.Λ.Β.

Διαστάσεις σφραγίδος: Διάμετρος σφραγίδος 22 χιλ., διάμετρος τῶν περιφεριακῶν βυθισμάτων (1, 2, 3, 4, 5, 6) 6 χιλιοστὰ καὶ τοῦ κεντρικοῦ βυθίσματος (7) 4 χιλ.

Ὄγκοι ὑλικῶν: Θετικὸς ὀρὸς (μάρτυρας) καὶ ὀροὶ πρὸς ἐξέτασιν σὲ ὄγκο 70 μl. Ἀντιγόνο σὲ 40 μl.

νιακὰ προέκταση τῆς γραμμῆς μεταξὺ βυθισμάτων 1 καὶ 7 ἔχει ἐπίσης εἰδικὰ ἀντισώματα, ὅπως καὶ ὁ θετικὸς ὀρός, ὡς πρὸς τὸ ἀντιγόνο καὶ γιαυτὸ θεωρεῖται θετικός. Ὁ ὀρὸς στὸ βύθισμα 3 δίνει παρόμοια γραμμὴ μὲ ἐκείνη τῶν ὀρῶν στὰ βυθίσματα 2 καὶ 4 ἀλλὰ ἡ γραμμὴ δὲν φαίνεται εὐκρινῶς. Ὁ ὀρὸς αὐτὸς ἔχει ἐπίσης εἰδικὰ ἀντισώματα ὅπως ἐπίσης καὶ ὁ ὀρὸς τοῦ βυθίσματος

Πίνακας

Ἐξετασθέντων ὀρῶν βοοειδῶν ἀναπαραγωγῆς ὡς πρὸς ἀντισώματα κατὰ τῆς Ἐνζωοτικῆς Λεύκωσης τῶν βοοειδῶν.

Table

Indicating the sera of cattle examined for antibodies to Enzootic Bovine Leucosis

Ζῶα ἐκτροφῆς Animal from Herds	Ἀριθμὸς ὀρῶν Number of serum	Θετικοὶ ὀροὶ Positiv Serum		Ἀριθμὸς ἐκτροφῶν Number of Herds	Θετικὲς ἐκτροφὲς Positiv Herds	
		ἀριθμὸς Number	ποσοστὰ %		ἀριθμὸς Number	ποσοστὰ %
Προελεύσεως ἐσωτερικοῦ Non Imported or born from Non imported animals	419	–	–	36	–	–
Προελεύσεως ἐξωτερικοῦ Imported or born from imported animals	239	15	6,3	7	2	28,5
Σύνολον–Total	658	15	2,2	43	2	4,6

5, ἀλλὰ μὲ χαμηλὸ τίτλο. Ἡ ἐξέταση τῶν ὀρῶν 3 καὶ 5 πρέπει νὰ ἐπαναληφθεῖ καὶ νὰ ἐπανεξεταστεῖ τὸ ἀντίστοιχο ζῶο.

Ὁ ὀρὸς στὸ βύθισμα 6 δίνει ἐπίσης μιὰ γραμμὴ μὲ τὸ ἀντίγονο, ἀλλὰ ἡ γραμμὴ αὐτὴ δὲν φαίνεται νὰ εἶναι συνεχόμενη μὲ ἐκείνην τοῦ θετικοῦ ὀροῦ (βύθιμσα 1), ὅπως συμβαίνει μὲ τὸν ὀρὸ στὸ βύθισμα 2, ἀλλὰ διασταυρώνεται μὲ αὐτήν χιαστί. Μιὰ τέτοια ἀντίδραση θεωρεῖται ὡς μὴ εἰδική. Οἱ ἀρνητικοὶ ὀροὶ δὲν δίνουν γραμμὴ ἱζηματίνης μὲ τὸ ἀντιγόνο. Στοὺς ὀροὺς ποὺ ἐξετάσαμε, οἱ θετικὲς περιπτώσεις ἦταν ὅλες σὰν τὸν ὀρὸ τοῦ βυθίσματος 1, 2, 4.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ – ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὀρολογικῶν ἐξετάσεων δίδονται στὸν πίνακα 1. Ὅπως φαίνεται στὸν πίνακα αὐτό, ἀπὸ τοὺς 658 ὀροὺς 43 ἐκτροφῶν μὲ ζῶα προελεύσεως ἐξωτερικοῦ καὶ ἐσωτερικοῦ βρέθηκαν 15 θετικοὶ ὀροὶ σὲ δύο ἐκτροφές, ἤτοι ποσοστὸ θετικῶν ὀρῶν 2,2% καὶ θετικῶν ἐκτροφῶν 4,6%.

Στοὺς 419 ὀροὺς 36 ἐκτροφῶν μὲ ζῶα προελεύσεως ἐσωτερικοῦ, δὲν βρέθηκε καμία θετικὴ περίπτωση. Ἀντίθετα στοὺς 239 ὀροὺς 7 ἐκτροφῶν μὲ ζῶα προελεύσεως ἐξωτερικοῦ, βρέθηκαν 15 ὀροὶ (6,3%) μὲ εἰδικὰ ἀντισώματα κατὰ τῆς Ε.Λ.Β. Οἱ 15 αὐτοὶ θετικοὶ ὀροὶ προέρχονται ἀπὸ δύο ἐκτροφὲς ἀπὸ τὶς ἑπτὰ ποὺ ἐξετάστηκαν, ἤτοι ποσοστὸ μολυσμένων ἐκτροφῶν ζώων προελεύσεως ἐξωτερικοῦ 28,5%. Πιὸ συγκεκριμένα, στὴ μία ἐκτροφὴ μὲ 43 ζῶα βρέθηκαν ἑπτὰ θετικοὶ (16,2%) καὶ στὴν ἄλλη ἐκτροφὴ μὲ 70 ζῶα βρέθηκαν 8 ὀροὶ (11,4%) θετικοί.

Οἱ θετικοὶ ὀροὶ σχημάτισαν κατὰ τὴν ἀνοσοδιάχυση μία γραμμὴ ἱζηματινῶν μὲ τὸ ἀντιγόνο τῆς Ε.Λ.Β., ποὺ ἦταν ὅμοια μὲ ἐκείνη τῶν θετικῶν ὀρῶν μαρτύρων. Τέτοια γραμμὴ ἱζηματινῶν μὲ τὸ ἀντιγόνο τῆς Ε.Λ.Β. σχηματίζουν μόνον ὀροὶ βοοειδῶν, ποὺ εἶναι θετικοὶ ὡς πρὸς τὴν Ε.Λ.Β. Ὀροὶ βοοειδῶν, ποὺ μολύνθηκαν μὲ ἄλλους ἰοὺς (ἰὸς τῆς νόσου τῶν βλεννογόνων, τῆς λοιμώδους ρινοτραχειΐτιδος καὶ αἰδοιοκολπίτιδος) δὲν σχηματίζουν γραμμὴ ἱζηματινῶν μὲ τὸν ἰὸ τῆς Ε.Λ.Β. (5,24).

Ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπιζωοτολογικῆς μας ἔρευνας προκύπτει, ὅτι ἡ ἐνζωοτικὴ λεύκωση τῶν βοοειδῶν εἶναι ἀκόμη περιορισμένης ἐκτάσεως στὴν Ἑλλάδα καὶ περιορίζεται ἀποκλειστικὰ σὲ ἐκτροφὲς ὅπου ἔχουν εἰσαχθεῖ ζῶα ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ (νόσος εἰσαγωγῆς).

Ἐπειδὴ ὅμως, οἱ ὀροὶ ποὺ ἐξετάστηκαν, πάρθηκαν πρὶν ἀπὸ δύο χρόνια περίπου, πιθανῶς σήμερα τὸ ποσοστὸ τῶν θετικῶν ζώων καὶ ἐκτροφῶν νὰ εἶναι πολὺ πιὸ ὑψηλὸς καὶ ἡ νόσος, λόγω τῆς ἀνεξέλεγκτης διακινήσεως τῶν ζώων νὰ ἐπεκτάθηκε καὶ σὲ ἄλλα ζῶα καὶ νέες ἐκτροφές.

Γιὰ τοὺς παραπάνω λόγους καὶ πρὸ τοῦ κινδύνου ποὺ ἀπηλεῖ τὴν ἀγελαδοτροφία μας, πρέπει:

1. Νὰ γίνει μιὰ εὐρύτερη ἐπιζωοτολογικὴ ὀρολογικὴ ἔρευνα τῆς νόσου.
2. Τὰ ζῶα τῶν ἐκτροφῶν, ὅπου ὑπάρχουν ὀρολογικῶς θετικὲς περιπτώσεις νὰ ἐξεταστοῦν καὶ αἱματολογικά.

3. Νὰ ληφθοῦν ὑγειονομικὰ μέτρα γιὰ τὴν μὴ ἐπέκταση τῆς νόσου καὶ ἂν ὁ ἀριθμὸς τῶν μολυσμένων ἐκτροφῶν εἶναι μικρὸς νὰ σφαγοῦν ὅλα τὰ βοοειδῆ τῶν μολυσμένων ἐκτροφῶν.
4. Ζῶα ἀναπαραγωγῆς ποὺ θὰ εἰσάγονται ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό, νὰ ἐξετάζονται, πρὸ τῆς ὁριστικῆς παραλαβῆς των, δύο φορὲς ὀρολογικῶς καὶ αἱματολογικῶς.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ἐξετάστηκαν ὀρολογικῶς μὲ τὴν μέθοδο τῆς ἀνοσοδιάχυσης κατὰ Ouchterlony ὀροὶ βοοειδῶν ἀναπαραγωγῆς 43 ἐκτροφῶν μὲ ζῶα προελεύσεως ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, ἡλικίας ἄνω τῶν 2 ἐτῶν. Δεκαπέντε ὀροὶ (2,2%) δύο ἐκτροφῶν (4,6%) βρέθηκαν μὲ εἰδικὰ ἀντισώματα (ἰζηματίνες) κατὰ τῆς ἐνζωοτικῆς λεύκωσης τῶν βοοειδῶν.

Στοὺς 419 ὀροὺς τῶν 36 ἐκτροφῶν, μὲ ζῶα προελεύσεως ἐσωτερικοῦ, δὲν βρέθηκε κανένας θετικὸς ὀρός, ἐνῶ στοὺς 239 ὀροὺς 7 ἐκτροφῶν μὲ ζῶα προελεύσεως ἐξωτερικοῦ, βρέθηκαν 15 ὀροὶ (6,3%) δύο ἐκτροφῶν (28,5%) θετικοί.

Τὸ ἀντιγόνο, ὁ θετικὸς ὀρὸς ἀναφορᾶς καὶ τὸ πήκτωμα ἄγαρ ποὺ χρησιμοποιήσαμε, μᾶς διατέθηκαν εὐγενῶς ἀπὸ τὴν Behringwerke A.G. καὶ τοὺς εὐχαριστοῦμε θερμῶς.

Τὴν δεσποινίδα Θ. Τελώνη καὶ Κυρία Ἀ. Μώρου, εὐχαριστοῦμε θερμῶς γιὰ τὴν τεχνικὴ συνεργασία.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Baumgartner, L.E., et al. (1975): J. Amer. vet. med. Ass. 166, 249.
2. Bendixen H.J. (1960): Dtsch. tierärztl. Wschr. 67 α) 1-b) 57-c) 169-d) 257.
3. Βλάχος Κ. (1969): Ἐτήσιο Δελτίο Ἐρεύνης Ἐργασ. Σταθ. Ἐρεύνης Κτηνοτρ. Θεσ/νίκης τεύχ. 4, 3.
4. Blaschke F., et al. (1969): Belr. Münch tierärztl. Wschr. 82, 30.
5. Burny A. et al. (1977): Bei Osmers M. (1978): Dissertation Göttingen.
6. Dimitriadis, I. et al. (1977): Bull. Off. Inter. Epiz. 88, 139.
6α. Δημητριάδης Ι. (1979): Δελτ. Ἑλλην. Κτην. Ἑταιρίας 30, 61.
7. Frenzel B. et al. (1978): Dtsch. Teirärztl. Wschr 85, 41.
8. Jawetz, E., et. al. (1977): Verlag Springer, Berlin Hedelberg, New York.
9. Kabbat, E.A. (1971): Verlag Springer Berlin, Heidelberg, New York.
10. Krüger A. (1962): Dtsch. trierârztl. Wschr. 69, 78.
11. Van der Maaten M.J. et al. (1974): J. Nat. Cancer Inst., 52, 491.
12. Miller L.D. et. al. (1972): J. Nat. Cancer Inst. 48, 423.
13. Miller, J.M. et. a. (1972): J. Nat. Cancer Inst. 49, 1459.
14. Miller, J.M. et. al. (1969): J. Nat. Cancer Inst. 43, 1297.

15. Olson C. et al. (1973): Amer. J. vet. med. Ass., 163, 355.
16. Olson C. et al. (1970): Dtsch. Tierarztl. Wschr. 77, 297.
17. Olson H. (1974): J. Amer. Vet. Med. Ass. 165, 630.
18. Osmer, M. (1978): Dissertation, Göttingen.
19. Ouchterlony, O. (1958): Progr. Allergy, 5, 1.
20. Παπαδόπουλος Ε. Σεϊταρίδης Κ. (1978): Δελτ. Ἑλλην. Κτην. Ἑταιρ. 29, 211.
21. Παπποῦς Χ. κ.ἄ. (1978): Δελτ. Ἑλλην. Κτην. Ἑταιρ. 29, 45.
22. Paulsen J. et. al. (1973): Zbolt vet. Med. B. 20, 696.
23. Paulsen J. et al. (1975: Zblt. vet. Med. B. 22, 596.
24. Paulsen J. et al. (1977): Tierärztl. Umschau, 32, 343.
25. Rojahn A. (1977): Berl. Münchn. Tierärztl. Wschr. 90, 149.
26. Schmidt F.W., et al. (1975): Zblt vet. Med. B. 22, 673.
27. Straub, O.C. (1978): Research vet. Science 25, 13.
28. Vittoz, R. (1968): Proc. 3rd inter. Symp. Comp. Leuc. Res. Paris, 1967.
29. Weiland F. et al. (1976): Arch. Virol. 52, 187.